

Bezoekadres:
Archimedeslaan 6
3584 BA Utrecht

Postadres:
Postbus 13101
3507 LC Utrecht

088 - 022 50 00
info@odru.nl
www.odru.nl

kvk 55523544
btw NL85 1750 126 B01
iban NL35 BNGH 0285 1555 71

Minister van Infrastructuur en Milieu
Mevrouw drs. M.H. Schultz van Haegen
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

Utrecht, 2 februari 2017

VERZONDEN 02 FEB. 2017

Ons kenmerk: INT17.51010/ 2323
Behandeld door: S.D.M. de Leeuw

Onderwerp: Reactie op wetsvoorstel Invoeringswet Omgevingswet

Geachte mevrouw Schultz van Haegen,

Graag maakt de Omgevingsdienst regio Utrecht gebruik van de gelegenheid een reactie te geven op het wetsvoorstel Invoeringswet Omgevingswet.

Het wetsvoorstel is een van de onderdelen van het nieuwe stelsel van de Omgevingswet. Het voorstel trekt verschillende wetten in, wijzigt de Omgevingswet op onderdelen, vult deze aan en nader in, en regelt de overgang naar het nieuwe stelsel.

Hoewel het gewaardeerd wordt dat er gelegenheid is tot het geven van een reactie, moet worden opgemerkt dat de termijn hiervoor erg kort is. Zeker als omgevingsdienst die dit - als verlengd lokaal bestuur - in afstemming doet met de deelnemende gemeenten, is een reactie periode van minder dan een maand te kort.

In deze brief wordt ingegaan op enkele onderdelen van het wetsvoorstel, meer specifieke opmerkingen zijn opgenomen in de bijlage.

Overgangsrecht

Gedurende de overgangsfase (ten hoogste tien jaar) zal de gemeente het bestaande ruimtelijke regime vervangen door een regime dat voldoet aan de eisen van de Omgevingswet. Dit kan stapsgewijs of in een keer. Dit betekent dat er gedurende die periode meerdere stelsels naast elkaar zullen bestaan. In de toelichting van het wetsvoorstel wordt gesproken van een 'puzzel in meerdere dimensies'.

Deze puzzel wordt nog ingewikkelder daar iedere gemeente niet alleen zelf bepaalt in welke tempo de overgangsfase wordt doorlopen, maar ook zelf invulling geeft aan de beleidsruimte die de Omgevingswet biedt. Zo zal de ene gemeente voor een bepaald gebied bijvoorbeeld strengere geluidnormen hanteren, dan de buurgemeente. Dit biedt kansen voor maatwerk, maar roept ook de vraag op of deze puzzel niet te veel dimensies krijgt.

Van een (normatief) gelijk speelveld in de regio zal in het algemeen geen sprake meer zijn. Er zullen straks per gemeente verschillende setjes regelgeving zijn, waarop de omgevingsdienst zijn processen zal moeten aanpassen. De vraag dringt zich op of dit nog goed uitvoerbaar is. Naast deze uitdaging, vergt dit ook flinke investeringen in automatisering en menskracht. De vraag is of hiervoor extra middelen ter beschikking worden gesteld.

Omgevingsvergunning

Met de Invoeringswet zal ook het begrip 'inrichting' vervallen. Dit heeft tot gevolg dat de vergunning niet langer zal gelden voor de hele inrichting, maar zich uitsluitend zal richten op de milieubelastende activiteiten binnen de inrichting. Hoe moet hier in het toezicht en de handhaving mee worden omgegaan? Onder het huidige stelsel gelden de gestelde normen (bijvoorbeeld voor geluid) namelijk voor de hele inrichting. Kunnen de milieunormen met een eenvoudig artikel overgaan in een omgevingsvergunning onder de Omgevingswet? Kunt u hier in de Memorie van Toelichting nader op ingaan?

Verder wordt aan artikel 5.10 lid 1 van de Omgevingswet een onderdeel toegevoegd:

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden voor de volgende activiteiten gevallen aangewezen waarin gedeputeerde staten op de aanvraag beslissen:

(...)

c. milieubelastende activiteiten:

1°. met betrekking tot een installatie als bedoeld in bijlage I bij de richtlijn industriële emissies,

2°. die wat betreft hun aard overeenkomen met de activiteiten, bedoeld in de aanhef en onder 1°, maar van een kleinere omvang zijn dan waarbij sprake is van een installatie als bedoeld onder 1°,

De Memorie van Toelichting (pagina 97) stelt hier het volgende over:

"De eerste wijziging betreft de toevoeging van een nieuw onderdeel 2°, onder c, waarin worden aangewezen milieubelastende activiteiten die naar hun aard overeenkomen met de activiteiten, bedoeld in de aanhef en onderdeel 1° van het artikelonderdeel (milieubelastende activiteiten met betrekking tot een IPPC-installatie), maar van een kleinere omvang zijn dan waarbij sprake is van een IPPC-installatie. Met het oog op de praktische hanteerbaarheid van de bevoegd gezag regeling is bij de uitwerking daarvan in het voorgenomen Omgevingsbesluit het streven om binnen één vergunningplichtige categorie bedrijven zoveel mogelijk tot één bevoegd gezag te komen, zodat niet de enkele toe- of afname van de productiecapaciteit, dus louter een kwantitatief verschil, tot een verschuiving van het bevoegd gezag leidt. De voorgestelde wijziging maakt dit mogelijk. Hierdoor kunnen gedeputeerde staten in voorkomend geval ook als bevoegd gezag worden aangewezen voor milieubelastende activiteiten vergelijkbaar aan het exploiteren van een IPPC-installatie maar met een productie die ligt onder de ondergrens die voor sommige IPPC-installaties geldt."

Dit kan leiden tot een toename van het aantal bedrijven waar Gedeputeerde Staten bevoegd gezag voor is. Ik zou graag meer willen weten wat de mogelijke gevolgen van deze toevoeging zijn. Hoeveel kleiner dan de IPPC omvang is relevant om Gedeputeerde Staten als bevoegd gezag aan te wijzen en hoe ruim kun je de categorie aanduiding zien? Een van de categorieën die in dit verband relevant is zijn 5.5 (opslag gevaarlijk afval) en 5.3 (be- en verwerking afval). De grenzen in deze categorieën zijn bij de beoordeling wie bevoegd gezag is altijd strikt gehanteerd. Betekent dit nu dat bijvoorbeeld gemeentewerven en/of autodemonterende bedrijven (categorieën bedrijven die gevaarlijk afval opslaan en afval verwerken) straks bijvoorbeeld weer onder de bevoegdheid van Gedeputeerde Staten kunnen vallen? Hierover moet meer duidelijkheid komen.

Omgevingsplan

In de huidige situatie kan een nieuw project, dat strijdig is met het bestemmingsplan en dat niet kan worden vergund met een binnenplanse of kleine buitenplanse (kruimelgeval) afwijking, op twee manieren alsnog mogelijk worden gemaakt. Men kan kiezen voor een herziening van het bestemmingsplan of voor een projectbesluit (artikel 2.12, lid 1, onder a, onder 3° Wabo). In beide gevallen is sprake van een uitgebreide procedure.

In de Memorie van Toelichting (pagina 41) wordt gesteld dat de buitenplanse vergunning een voortzetting is van zowel 2.12, lid 1, onder a, onder 2° (kruimelgeval) als van 2.12, lid 1, onder a, onder 3° (projectbesluit) Wabo.

Aan het einde van de tweede alinea op pagina 40 wordt gesteld dat een activiteit pas kan worden toegestaan na een aanpassing van het omgevingsplan, in het geval men niet een buitenplanse vergunning kan verlenen.

Als er buitenplannen niet kan worden afgeweken, omdat er op grond van artikel 4.2 Omgevingswet geen sprake is van een evenwichtige toedeling van functies (min of meer vergelijkbaar met criterium van een goede ruimtelijke ordening), hoe kan er dan wel een ander omgevingsplan worden vastgesteld?

Immers, bij een omgevingsplan moet ook worden voldaan aan het criterium van een evenwichtige toedeling van functies (artikel 4.2 Omgevingswet). Of zit het verschil hem hierin dat bij een omgevingsplan in zijn geheel nieuwe regels voor de fysieke leefomgeving kunnen worden gesteld op grond van artikel 4.1 Omgevingswet en dat dit niet mogelijk is bij een buitenplanse vergunning?

Zou dit punt nader kunnen worden toegelicht?

Tot slot

Ik hoop dat u onze reactie wilt betrekken bij de verdere ontwikkeling van de Omgevingswet. Voor een nadere toelichting ben ik uiteraard graag bereid.

Hoogachtend,

G.F. Naafs
voorzitter dagelijks bestuur

bijlage: Hoofdstuksgewijze reactie

Invoeringswet voor de Omgevingswet

Internetconsultatie

HOOFDSTUKSGEWIJZE REACTIE

Hoofdstuk 4 Algemene regels over activiteiten in de fysieke leefomgeving

Artikel 4.4 lid 2 van de Omgevingswet komt te luiden:

De regels in het omgevingsplan, de waterschapsverordening of omgevingsverordening kunnen inhouden een verbod om een activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten.

Vraag:

Betekent dit dan ook dat voor bepaalde milieubelastende activiteiten (of bedrijfsactiviteiten zoals horeca) er een vergunningplicht kan worden ingesteld in het omgevingsplan? Deze bedrijven zijn nu vrijgesteld van een vergunningplicht voor milieu (type B bedrijf).

Hoofdstuk 5 De omgevingsvergunning en het projectbesluit

Zie opmerkingen in brief.

Hoofdstuk 11 Overgangsrecht

Artikel 11.8 (gelijkstelling bestaande vergunningen en ontheffingen) luidt als volgt:

- 1. Een voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet onherroepelijke ontheffing of vergunning voor een activiteit waarop een verbodsbepaling als bedoeld in paragraaf 5.1.1 van die wet van toepassing is, geldt als een omgevingsvergunning voor de betrokken activiteit.*
- 2. Als aan een omgevingsvergunning verbonden voorschriften als bedoeld in paragraaf 5.1.4 van de Omgevingswet gelden:*
 - a. beperkingen of voorwaarden waaronder een ontheffing of vergunning is verleend,*
 - b. nadere eisen als bedoeld in artikel 2.22, derde lid, onder b en c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, en*
 - c. een exploitatieplan dat betrekking heeft op een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 6.12 van de Wet op de ruimtelijke ordening.*
- 3. Als op een activiteit binnen een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer na de inwerkingtreding van de Omgevingswet geen verbodsbepaling als bedoeld in paragraaf 5.1.1 van de Omgevingswet van toepassing is, geldt een aan een onherroepelijke omgevingsvergunning voor die activiteit verbonden voorschrift als een maatwerkvoorschrift, voor zover het voorschrift gaat over een onderwerp dat is aangewezen als bedoeld in artikel 4.5, eerste lid.*

Voor omgevingsvergunningen milieu, die nu gelden voor provinciale inrichtingen en derhalve IPPC plichtig zijn, geldt dat de bodem- en luchtvoorschriften zijn opgenomen in hoofdstuk 2 van het Activiteitenbesluit. Deze hebben een rechtstreekse werking en in nieuwe vergunningen zullen er daarom geen of in zeer beperkte mate voorschriften op dit gebied voorkomen. Met het vervallen van het Activiteitenbesluit en de overgang naar het Besluit activiteiten leefomgeving zullen deze voorschriften ook vervallen waardoor deze alsnog aan de vergunning verbonden moeten worden tenzij dit met het overgangsrecht expliciet geregeld wordt.

Daarnaast is het niet helemaal helder wat de gevolgen van het verdwijnen van het inrichtingenbegrip betekent voor de inhoud van de verschillende vergunningen. Die zullen namelijk alleen betrekking hebben op de vergunningplichtige milieubelastende activiteit (dat kan dus een deel van het bedrijf zijn). De huidige vergunningen hebben, in geval het een type c (vergunningplichtig) bedrijf is, betrekking op de hele inrichting. Vragen:

- Wat betekent dit voor de milieuwaarden die in de huidige vergunningen zijn opgenomen die gelden voor de hele inrichtingen, zoals geluid?

- Kunnen die met een eenvoudig artikel overgaan in een omgevingsvergunning onder de Omgevingswet?
- In hoeverre speelt het begrip (technisch) samenhangende activiteiten hier nog een rol? In de toelichting op artikel 5.2 van de Omgevingswet wordt dit begrip wel genoemd maar de vraag is of dit afdoende is om de huidige integrale gestelde milieuwaarden zondermeer over te laten gaan in een omgevingsvergunning onder de Omgevingswet.

Vraag:

Kan aan bovenstaande vragen meer aandacht aan worden besteed in de Invoeringswet en/of de toelichting hiervan?

Artikel 11.67 (gemeentelijk rioleringsplan) luidt als volgt:

1. *Artikel 4.22, eerste en tweede lid, van de Wet milieubeheer blijft van toepassing tot 1 januari 2020.*
2. *Als de periode waarvoor een gemeentelijk rioleringsplan is vastgesteld voor 1 januari 2020 verstrijkt, wordt het daarop volgende gemeentelijke rioleringsplan in afwijking van artikel 4.22, eerste lid, van de Wet milieubeheer vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders en kan in afwijking van artikel 4.22, tweede lid, van die wet wat betreft de inhoud van dat plan worden volstaan met regels die nodig zijn ter vervulling van de taak, bedoeld in artikel 2.16, eerste lid, onder a, onderdelen 1° en 3°, van de Omgevingswet.*

Vraag:

- Waarom is een gemeentelijk rioleringsplan tot 1 januari 2020 verplicht? De omgevingswet bepaalt juist dat een gemeentelijk rioleringsplan een niet verplicht programma is.

Hoofdstuk 13 Financiële bepalingen

Artikel 13.3a (kostenverhaal bij verontreiniging of aantasting fysieke leefomgeving) luidt als volgt:

1. *Een bestuursorgaan kan in bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen de voor rekening van de rechtspersoon waartoe het bestuursorgaan behoort komende kosten die het gevolg zijn van verontreiniging of aantasting van daarbij aangewezen onderdelen van de fysieke leefomgeving verhalen op degene door wiens onrechtmatige daad de verontreiniging of aantasting is veroorzaakt of op degene die anders op grond van burgerlijk recht buiten overeenkomst aansprakelijk is voor de gevolgen daarvan. Bij de maatregel kunnen regels worden gesteld over de verhaalbare kostensoorten.*
2. *Als sprake is van ongerechtvaardigde verrijking, kan een bestuursorgaan de voor rekening van de rechtspersoon waartoe het bestuursorgaan behoort komende kosten verhalen.*
3. *In de gevallen waarin de veroorzaker van een verontreiniging of aantasting niet op grond van een onrechtmatige daad aansprakelijk is, kunnen de in het eerste lid bedoelde kosten toch door een bestuursorgaan worden verhaald, als de veroorzaker:*
 - a. *op het moment dat hij de verontreiniging of aantasting veroorzaakte, de ernstige gevaren van de activiteit kende of deze gevaren behoorde te kennen, en*
 - b. *vanwege deze ernstige gevaren verwijtbaar niet de gedragingen die de verontreiniging of aantasting hebben veroorzaakt achterwege heeft gelaten.*
4. *Als de gedragingen in de uitoefening van een beroep of bedrijf hebben plaatsgevonden, moet daarbij wat betreft de verwijtbaarheid in het bijzonder in aanmerking worden genomen:*
 - a. *de op het moment van de verontreiniging of aantasting in vergelijkbare bedrijven gebruikelijke bedrijfsvoering, en*
 - b. *de op het moment van de verontreiniging of aantasting bestaande en voor de veroorzaker redelijkerwijs toepasbare alternatieven.*

Opmerking:

Dit artikel introduceert een nieuwe toetscriteria voor kostenverhaal. Niet alleen meer extra verontreiniging maar het bevoegd gezag moet ook aantonen dat voor handelwijze een beter alternatief is en vergelijkbare bedrijven niet net zo handelen. Dit levert volgens ons een kleinere kans van slagen op.

Vragen:

- Welke instantie is bedoeld om de taak in dit artikel uit te gaan voeren?
- Welk bestuursorgaan stelt deze AMvB op c.q. is hiervoor bevoegd?
- Welke gevallen bij AMvB aangewezen gaat het hier om?

Artikel 13.5 (financiële zekerheid) luidt voor zover hier relevant:

1. *Bij algemene maatregel van bestuur worden gevallen aangewezen waarin bij aan een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een activiteit die significante nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving kan hebben, een voorschrift wordt of kan worden verbonden dat degene die de activiteit verricht, financiële zekerheid stelt:*
 - a. *voor het nakomen van op grond van de omgevingsvergunning voor hem geldende verplichtingen, of*
 - b. *ter dekking van zijn aansprakelijkheid voor schade die voortvloeit uit door de activiteit veroorzaakte nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving.*

Vraag/opmerking:

- Welke instantie is bevoegd voor deze AMvB? Wie bepaalt wat significante nadelige gevolgen zijn? De huidige financiële bepalingen in de Wet bodembescherming zijn in praktijk bijna nooit juridisch van toepassing te verklaren.

Hoofdstuk 15 Schade

Artikel 15.1 (toepassingsbereik), eerste lid, onderdelen a t/m c) luidt als volgt:

1. *Als een bestuursorgaan in de rechtmatige uitoefening van zijn publiekrechtelijke bevoegdheid of taak op grond van deze wet schade veroorzaakt, is titel 4.5 van de Algemene wet bestuursrecht alleen van toepassing op de toekenning van vergoeding van schade als bedoeld in artikel 4:126, eerste lid, van die wet die wordt veroorzaakt door het vaststellen, verlenen, stellen, treffen of, voor zover van toepassing, wijzigen of intrekken van:*
 - a. *een regel in het omgevingsplan, zijnde een regel als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, of 4.2, eerste lid,*
 - b. *een regel in een waterschapsverordening, zijnde een regel als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid,*
 - c. *een regel in een omgevingsverordening, zijnde een regel als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, of 4.2, tweede lid, ...*

Vraag/opmerking:

- De omgevingswet bepaalt dat de eigenaar aansprakelijk is. Eerder stond in de Wbb de veroorzaker. Komt dit in aanmerking voor nadeelcompensatie?
- Is er sprake van nadeelcompensatie bij programma's zoals Gebiedsgericht grondwaterbeheer, waarbij grondwaterverontreiniging zich over een groter gebied mag verspreiden?

Artikel 15.2 luidt als volgt:

Als voor een activiteit die mogelijk is op grond van een besluit als bedoeld in artikel 15.1, eerste lid, onder a tot en met d, geen omgevingsvergunning is vereist, kan een aanvraag om schadevergoeding worden ingediend zodra de activiteit volgens de regels die daarvoor gelden, aan het bevoegd gezag is gemeld en, in andere gevallen, zodra met de activiteit is begonnen.

Opmerking

Artikel 15.2 regelt het moment van indiening van aanvraag om tegemoetkoming in schade indien geen omgevingsvergunning is vereist. Ik mis een regeling over het moment dat een aanvraag kan worden ingediend in de overige gevallen. Praktisch gezien zou het moment van onherroepelijk zijn van deze besluiten een logisch moment van indienen van de aanvraag zijn.

Artikel 15.4 lid 1 luidt:

1. *In een geval als bedoeld in artikel 15.1, tweede en derde lid, wordt de omvang van de schade bepaald aan de hand van een vergelijking van het inkomen of de omzet van de aanvrager of van de waarde van de onroerende zaak onmiddellijk voor en na de bekendmaking van de omgevingsvergunning of het projectbesluit.*

Vraag:

Indien bestemmingsplan is vastgesteld en de omgevingsvergunning nog niet is verleend, is er al sprake van schaduw schade. Indien de peildatum het moment van verlenen van de omgevingsvergunning is, is het goed denkbaar dat de waardevermindering van de onroerende zaak vóór en na het verlenen van de omgevingsvergunning nihil zal zijn. Is dit niet in strijd met het beginsel van schadevergoeding?

Artikel 15.5 lid 1, onder a luidt:

1. De aanvrager heeft het risico van het ontstaan van de schade, bedoeld in artikel 4:126, tweede lid, onder a, van de Algemene wet bestuursrecht, in ieder geval niet aanvaard als:

a. de aanvrager overeenkomstig artikel 2 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek tot koop is overgegaan van een tot woning bestemde onroerende zaak of bestanddeel daarvan na de vaststelling van het omgevingsplan,

Opmerking/vraag:

Uit de tekst van de wet lijkt het uitsluiten van voorzienbaarheid alleen voor woningen te gelden. Welke overwegingen liggen hieraan ten grondslag?

Artikel 15.6 lid 1 luidt:

1. Als schade bestaat uit waardevermindering van een onroerende zaak, wordt van die schade in ieder geval een deel ter grootte van vijf procent van de waarde van de onroerende zaak aangemerkt als behorend tot het normale maatschappelijke risico als bedoeld in artikel 4:126, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Opmerking

De forfait voor planschade wordt verhoogd van 2% naar 5%. Aan de jurisprudentie kan worden ontleend dat een forfait van 5% redelijk is voor ontwikkelingen die in de lijn der verwachting liggen. Nu wordt voor alle ontwikkelingen, ook degene die niet in de lijn der verwachting liggen, alleen bovenmatige schade vergoed.

Directe schade

Wat is moment van indienen schadeverzoek?

In artikel 6.1, lid 4 van de huidige Wro is bepaald dat een planschadeverzoek moet worden ingediend binnen 5 jaar nadat het schadeveroorzakende besluit *onherroepelijk* is geworden.

Het is ons niet duidelijk wanneer een planschadeverzoek voor indirecte schade kan worden ingediend in het geval een omgevingsvergunning is verleend. Is dit na *onherroepelijkheid* van de omgevingsvergunning of na *verlening* van de omgevingsvergunning? In artikel 15.1 staat het 'verlenen' van de omgevingsvergunning. Dit zou een breuk betekenen met de huidige lijn.

Verder is het ons niet duidelijk wanneer een planschadeverzoek voor directe schade kan worden ingediend in het geval een omgevingsplan deze schade veroorzaakt. Is dit na *onherroepelijkheid* van het omgevingsplan of na het *vaststellen* van het omgevingsplan? In artikel 15.1 staat het 'vaststellen' van het omgevingsplan. Dit zou een breuk betekenen met de huidige lijn.

Vraag:

Kan in de toelichting het onderscheid tussen indirecte en directe planschade worden verduidelijkt? Hoe verloopt een planschadeprocedure in het geval sprake is van directe schade en hoe verloopt een planschadeprocedure in het geval sprake is van indirecte schade?

Tenslotte wordt er een regeling gemist over:

- risico aanvaarding bij *intrekking* vergunning door stilzitten (oftewel het bouwen blijft uit);
- maatschappelijk risico bij de herinrichting van de openbare ruimte.

Hoofdstuk 16 Procedures

Aan artikel 16.27 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Een bestuursorgaan kan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht, voor zover niet in strijd met internationaalrechtelijke verplichtingen, buiten toepassing laten bij de voorbereiding van een programma of document als bedoeld in het eerste lid, als het een wijziging van ondergeschikte aard betreft die niet leidt tot grotere nadelige gevolgen voor het milieu en die wijziging niet ziet op een in dat programma opgenomen beschrijving van een activiteit als gevolg waarvan de activiteit is toegestaan.

Vraag/opmerking:

Wordt met de zinsnede '*die niet leidt tot grotere nadelige gevolgen*' beoogd kleine correcties zonder negatieve gevolgen voor het milieu sneller en zonder inspraak te kunnen corrigeren?

Artikel 16.43, tweede lid, komt als volgt te luiden:

2. Het bevoegd gezag beoordeelt of sprake is van aanzienlijke milieueffecten als bedoeld in het eerste lid, onder b, tenzij degene die voornemens is het project uit te voeren bij de voorbereiding van het besluit een milieueffectrapport maakt.

Vraag/opmerking:

Kan er een nadere definitie of omschrijving komen van wat bedoeld wordt met aanzienlijke milieueffecten? Met de vorm vrije m.e.r. wordt ook al onder de in het m.e.r.-besluit aangegeven grenzen beoordeeld in hoeverre een MER moet worden opgesteld.

Hoofdstuk 18 Handhaving en Uitvoering

Artikel 18.6a (reikwijdte bevoegdheid toezichthouder) van de Omgevingswet komt te luiden:

- 1. De bevoegdheid van bij een omgevingsdienst als bedoeld in artikel 18.23 werkzame personen, die als toezichthouders zijn aangewezen, strekt zich uit tot het werkgebied van die omgevingsdienst.*
- 2. Onze Minister of Onze Minister die het aangaat kan bepalen dat in de door hem aangewezen gevallen:*
 - a. de bij een omgevingsdienst werkzame toezichthouders mede bevoegd zijn buiten het werkgebied van de omgevingsdienst waar zij werkzaam zijn.*
 - b. bij zijn besluit aangewezen toezichthouders met uitsluiting van andere toezichthouders belast zijn met het toezicht op de naleving.*

Opmerking bij artikel 18.6A

In de toelichting is gesteld, dat het eerste lid van artikel 18.6A het werkgebied van de toezichthouder die werkzaam is bij een omgevingsdienst **bepaalt en beperkt** (vergelijk artikel 5.11, eerste lid, van de Wabo). Op grond van lid 2 is een besluit van de minister nodig om (bevoegd) buiten het werkgebied van de omgevingsdienst waar je werkzaam bent werkzaam te zijn (vergelijk nu art. 5.11 lid 2 Wabo).

Vraag/Opmerking:

Binnen het werkgebied van de ODRU bevinden zich ook bedrijven waarop een gespecialiseerde RUD toezicht houdt, de zogenaamde BRZO bedrijven dan/wel activiteiten waarop toezichthouders van de RUDU toezichthouden. Moet de minister specifiek voor deze toezichthouders een besluit nemen?

Afdeling 18.3 Omgevingswet

Algemeen:

De Wet VTH (wet van 9 december 2015, Stb. 2015 nr. 521) is op 14 april 2016 (Stb. 2016 nr. 139) in werking getreden. Met deze wet is § 5.2 "Kwaliteitsbevordering en samenwerking" in de Wabo terecht gekomen (zijn de artikelen 5.3 t/m 5.9). Deze § 5.2 wordt nu via de Invoeringswet - op onderdelen (redactioneel) gewijzigd - overgeheveld naar afdeling 18.3 van de Omgevingswet (zijn de artikelen 18.20 t/m 18.29).

Opmerkingen:

1. In de MvT (blz. 32) wordt gemeld dat paragraaf 5.2 van de Wabo (= wet VTH) wordt overgeheveld naar de daarvoor gereserveerde afdeling 18.3 van de Omgevingswet. Deze overheveling gebeurt beleidsneutraal: "De afdeling heeft ook dezelfde titel als de huidige paragraaf 5.2 van de Wabo (Kwaliteitsbeoordeling en afstemming)." Dat klopt echter niet (meer). De titel van deze afdeling luidt nu "Uitvoering en handhaving".
2. In de MvT (blz. 163) wordt de beleidsneutrale omzetting van paragraaf 5.2 Wabo naar afdeling 18.3 van de Omgevingswet nader toegelicht. Dat wordt mede gedaan aan de hand van een transponeringstabel. De verwijzingen in deze tabel kloppen niet. Vrijwel altijd is het bewuste artikel in de Omgevingswet 1 te laag genummerd. De tabel stemt ook niet overeen met de tekst van de daarna volgende toelichting.

Artikel 18.22

Het vooraan plaatsen van dit (zorgplicht)artikel in de paragraaf wordt als verwarrend ervaren. Anders dan nu in artikel 5.5 Wabo wel onderscheidend wordt gemeld ("voor andere taken dan de taken...") wordt dat in artikel 18.22 niet opgenomen. De samenhang tussen de artikelen 18.22 en 18.25 wordt nu niet gelegd.

Artikel 18.23

Dit artikel komt in de plaats van de eerste 3 leden van artikel 5.3 Wabo. In de toelichting wordt gemeld dat de leden 4 en 5 van artikel 5.3 Wabo in een ander artikel terugkeren. Artikel 5.3 Wabo kent echter "slechts" 4 leden.

Vraag:

Mag je naast een bestuurlijke boete ook een reparatoire sanctie opleggen?

Art. 18.22 lid 3 j° Art. 18.21

Vraag:

In hoeverre blijft er voor de gemeente feitelijk nog de mogelijkheid over om regels te stellen als deze ook al bij AMvB worden gesteld?

Art. 18.25 j° Art. 18.24

Vraag:

In hoeverre kan de gemeente feitelijk nog regels stellen over de uitoefening door de omgevingsdienst, als deze regels ook via AMvB worden gesteld?

Hoofdstuk 19 Bevoegdheden in bijzonder omstandigheden

Artikel 19.10 (vaststelling van alarmeringswaarden en informatieplicht) komt als volgt te luiden:

1. *Bij ministeriële regeling worden in ieder geval alarmeringswaarden vastgesteld voor:*
 - a. *concentraties van verontreinigende stoffen in de buitenlucht,*
 - b. *hoogwaterstanden die een gevaar voor primaire waterkeringen kunnen opleveren.*
2. *De commissaris van de Koning informeert of waarschuwt onverwijld het publiek bij een overschrijding of dreigende overschrijding van een alarmeringswaarde voor concentraties van verontreinigende stoffen in de buitenlucht.*
3. *Onze Minister informeert of waarschuwt onverwijld de betrokken beheerders van primaire waterkeringen en colleges van gedeputeerde staten bij een overschrijding of dreigende overschrijding van een alarmeringswaarde voor hoogwaterstanden.*

Vraag/opmerking:

- Hoe is de informatieplicht tussen gemeenten, provincie en het Rijk geregeld.
- Wat is de rol van burgemeester als bevoegd gezag Omgevingswet?

Hoofdstuk 20 Monitoring en Informatie

Art. 20.22 (landelijke voorziening) luidt:

Vraag:

- Wanneer moet de geometrische verbeelding in de Landelijke Voorziening gereed zijn?

Overige opmerkingen en vragen:

- Gevolgen voor administratieve lasten burgers, bedrijven en overheid zijn nog niet inzichtelijk gemaakt. Dit is jammer.
- Hoe verhouden zich de beoordelingsregels van de Provincie in de Omgevingsverordening tot de bevoegdheid van de gemeente om een vergunningstelsel in het omgevingsplan op te nemen? Stel het Omgevingsplan staat een activiteit niet toe, maar de Provinciale Verordening wel. Welk toetsingskader gaat dan voor? Zie pagina 40 van de Toelichting.
- In de consultatieversie wordt het begrip terrein geïntroduceerd als opvolger van het begrip inrichting. Van belang is een goede omschrijving van dit begrip en een afbakening met het begrip locatie dat ook wel gebruikt wordt.